

Weg met het pleitmonopolie van de advocaat (1)

In het Gerechtelijk Wetboek staat een artikel 440, dat tot wraakroepende wantoestanden leidt, en waarin zich een giftig addertje onder het gras verschuilt:

“Art. 440. Vóór alle gerechten, behoudens de uitzonderingen bij de wet bepaald, hebben alleen de advocaten het recht te pleiten (*voor iemand anders, L.L.*).

De advocaat verschijnt als gevolmachtigde van de partij zonder dat hij van enige volmacht moet doen blijken, behalve indien de wet een bijzondere lastgeving eist.”

Wij stellen voor dat artikel te vervangen als volgt:

“Art. 440. Voor alle gerechten, behoudens in strafzaken, in geschillen tegen een openbare overheid, tegen een onteigenaar of tegen een advocaat en behoudens de andere uitzonderingen bij de wet bepaald, hebben alleen de advocaten het recht te pleiten.

Voor alle gerechten heeft een partij die vanaf de eerste aanleg een schending inroept van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, het recht zich te laten bijstaan door doctor of een licentiaat in de rechten die haar mag vertegenwoordigen voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

De advocaat verschijnt als gevolmachtigde van de partij of staat haar bij, zonder dat hij van enige volmacht moet doen blijken, behalve indien de wet een bijzondere lastgeving eist.”

In deze bijdrage behandelen wij het giftig addertje onder het gras. Het zit in de tweede alinea van 440:

“De advocaat verschijnt als gevolmachtigde van de partij zonder dat hij van enige volmacht moet doen blijken, behalve indien de wet een bijzondere lastgeving eist.” Met deze onschuldig lijkende woorden zegt de wet dat de advocaat zijn cliënt **vertegenwoordigt**. De wet zegt evenwel **niet** dat de advocaat zijn cliënt bijstaat of mag **bijstaan**.

Volgens artikel 728, § 3 van het Gerechtelijk Wetboek geldt de regel, bij de geschillen inzake het bestaansminimum en het recht op maatschappelijke integratie en bij betwistingen betreffende de toekenning van maatschappelijke dienstverlening, dat de betrokkene zich mag doen **bijstaan** of **vertegenwoordigen** door een afgevaardigde van een maatschappelijke organisatie die zich over de groep van de in de desbetreffende wetgeving bedoelde personen ontfermt.

De regel volgens dewelke de advocaat zijn cliënt alleen mag vertegenwoordigen maar niet mag bijstaan, betekent dat de cliënt, zodra hij een advocaat heeft gekozen, ter zitting zijn mond moet houden. Zelfs indien hij zijn advocaat bij gebrek aan dossierkennis in hoger beroep fatale vergissingen ziet begaan.

Luc Lamine
Hoogleraar emeritus